



Havran nic neříkal. Jen seděl vedle Arla a okolo nich tiše a jemně dopadaly kapky deště – *jedna, druhá, třetí*. Havran zůstával s Arlem a ten tiše a jemně, ale zhluboka dýchal – *jedna, dvě, tři*.

Zanedlouho se rozhostilo ticho. Arlo poslouchal šustění listí a cítil vedle sebe havranova hřejivá křídla.